

ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμᾶται γρ. ἀργ. 2.

Τιμᾶται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Οἱ γάμοι τῆς Σοφίας Παλαιολόγου.—Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, Οἱ Ἄδαρες καὶ οἱ Πέρσαι πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—Ποικίλα.—«Ἡ Αἰθιοπία».—Ἡ Εὐδαιμονία.—Ἡ Μαύρη Παρθένος (διήγημα).—Ὁ Ἐμπόδος (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα μέγαν προὔκαλει ἐν τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ πάταγον ἡ περιοδεία τοῦ ῥώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις, ἐπανακάμψας ἤδη εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς χώρας αὐτοῦ, ἐπανελάβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἔργου ἐνεκαίνιασε διὰ σπουδαίων περὶ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει καταστάσεως δηλώσεων, ἐμποιοῦσων οὐ μικρὰν ἐντύπωσιν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ἅτε διατελοῦσαν ἔτι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διαδοθεισῶν ἀνησυχητικῶν φημῶν περὶ γραπτῶν ἅμα καὶ ὀριστικῶν πρὸς τὴν μεγάλην ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίαν συνθηκῶν τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν τύρβην ἀπάσης τῆς πολιτικῆς Εὐρώπης συνεκέντρωσεν ὃ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀπαγγελθεὶς λόγος τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγερματέως, ὅστις διὰ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ δημογορίας διέψευσε πάντας τοὺς διατεινομένους ὅτι ὁ στρατηγὸς Καπρίβης οὔτε τὴν περὶ τὸ λέγειν εὐχέρειαν τοῦ προκατόχου ἔχει, καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ὡς σιγηλοῦ δικαιοῦ. Καὶ ὄντως, ἀπὸ τῆς εἰς τὰ πράγματα ἐλεύσεως, ὃ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ διάδοχος ἤρκετο εἰς μικρὰς ὁλως καὶ ἀσημάντους δημηγορίας, ὡς θὰ ἔπραττε τοῦτο καὶ πᾶς ἕτερος ὑπουργὸς μονάρχου, τάττοντος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θέλησιν ἐν ἴσῳ πρὸς τοὺς νόμους βαθμῶ καὶ ρητῶς ἀποφαινομένου *sic volo, sic jubeo* ἀλλ' ἤδη τὰ πράγματα μετέβαλον ὅψιν καὶ ὁ στρατηγὸς Καπρίβης ἐπειράθη νὰ διατρανώσῃ ὅτι καὶ αὐτὸς ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, ὅτι καὶ αὐτὸς δύναται ἐπὶ μακρὰν ὥραν νὰ κατακνήσῃ τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ διὰ τῶν αὐτῶν ρητορικῶν σχημάτων, δι' ὧν ἄλλοτε ὁ πρίγκις Βίσμαρκ κατῴρθου ν' ἀποσπᾷ τὴν ψῆφον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ὑπὲρ τῶν κυβερνητικῶν σχε-

δίων κατὰ βούλησιν. Ἀπὸ τῆς 17 μαρτίου 1890, ὅτε εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκαλεῖτο ὁ στρατηγὸς Καπρίβης καὶ περιεβάλετο τὴν τύβενον τοῦ ἀρχιγερματέως τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντσόλερν, οὐδέποτε ἡ πολιτικὴ τῶν πραγμάτων κατάστασις ἔσχεν ἀνησυχώτερον χαρακτῆρα ὅσον νῦν, καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους ἀλλ' ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐν Κρονστάδῃ συντελεσθεῖσαν γαλλορρωσικὴν συν-αδελφώσιν, ἥς τὰ ἀποτελέσματα μικρὸν ἐμείωσεν ὁ εἰς Πορτσμουθὴν κατάπλους τῆς ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ζερβαὶ γαλλικῆς μοίρας, καὶ διὰ τὰς ἐν Παρισίοις ἐπανεληλυμμένας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου κοινολογίας μετὰ τῶν σπουδαιότερων τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἀνδρῶν, τοῦ Καρνώ, τοῦ Φρεσινέ, τοῦ Ριμπώ. Μόλις ἐπετελεῖτο τὸ γεγονός τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ ρωσικῷ λιμένι παρουσίας τοῦ ναυάρχου Ζερβαὶ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπ' αὐτὸν στόλου καὶ πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Βερολίνῳ δυσηρεστημένοι κύκλοι ἐπὶ τῇ ἐν τῇ ἀρχιγερματεῖᾳ ἐπελθούσῃ μεταβολῇ ἤρξαντο τὰς ἐναντίον τοῦ ἐπικρατοῦντος νῦν συστήματος διαμαρτυρίας διατυποῦντες καὶ πικρῶς μεμφόμενοι τοῦ κ. Καπρίβη ἀδράνεια ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐὰν ἐν τοῖς πράγμασι διετέλει ὁ πρίγκις Βίσμαρκ, οὔτε τὰ ἐν Κρονστάδῃ γεγονότα θὰ διεδραματίζοντο, οὔτε οἱ γαλλορρωσικοὶ δεσμοὶ θὰ συνεσφίγγοντο ἐπὶ βλάβῃ τῆς γερμανορρωσικῆς φιλίας. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ γερμανὸς ἀρχιγερματεὺς τοῦ λόγου κατήρξατο ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ παρουσίας αὐτοῦ ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι μένει ἐν αὐτῇ ἐφόσον τοῦτο τῷ μονάρχῃ ἀρέσκει καὶ ὅπως ἐμμέσως ἀπαντήσῃ εἰς τε τοὺς ζητοῦντας νάκαταστήσωσιν αὐτὸν ὑπεύθυνον ἐπὶ τοῖς διαδραματιζομένοις καὶ εἰς τοὺς πειρωμένους νὰ πραγματώσωσιν τὴν εὐχὴν τῶν πολλῶν τοῦ προκατόχου φίλων, οἵτινες διὰ τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας τοῦ ἐν Βροῦνσβικ γερμανικοῦ σωματείου ἐπειράθησαν νὰ βολιδοσκοπήσωσιν ἐκεῖνον κατὰ πόσον πρόθυμος διατελεῖ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ ὑποδείξωσιν οὕτω τῇ μεγάλῃ τοῦ γερμανικοῦ πλειονοψηφίᾳ ὅτι ἡ τῆς Γερμανίας ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν περιστοιχοῦσάναυτὴν δυσχερειῶν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἐρηνίτου τοῦ Φάρζιν. Εἶτα ὁ γερμ. ἀρχιγερματεὺς προσεπάθησε νὰ διασκεδάσῃ τοὺς συλλληφθέντας φόβους ἐπὶ τῇ ἐν Κρονστάδῃ παρουσίᾳ τοῦ γαλλικοῦ στόλου καὶ ὡς ἰσχυρὸν προσήγαγε ἐπιχείρημα τὸν εἰρηνικὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, περὶ οὗ αὐταῖς εἶπε λέξεσιν ὅτι τὴν ἀκράδατον ἔχει πεποιθῆσιν, πεποιθῆσιν ἰσχυρὰν ὡς ὁ βράχος, ὅτι οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει πλέον αὐτοῦ τὴν εἰρήνην ἀγαπῶν· ἐξήτησε

δηλονότι ὁ στρατηγὸς Καπρίβης νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ἀνησυχοῦντας πάντας τοὺς Γερμανοὺς φόβους μὴ ἡ γαλλορρωσικὴ συμφωνία ὡς κεραυνὸς ἐπισκίψῃ κατὰ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐν Παρισίοις παρουσίαν τοῦ κ. Γίερς καὶ μετὰ τὸν πάταγον τῶν ἐφημερίδων, αἰτίνες συγκρίνουσαι τοὺς στρατοὺς Γερμανίας καὶ Γαλλίας παριστῶσι τοὺς τῆς δευτέρας ὡς ὑπερέχοντας τοὺς τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντσόλερν κατὰ ἑκατομμύριον τοῦλάχιστον. Καίτοι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὁ στρατηγὸς Καπρίβης ἐξήτησε νὰ προβάλλῃ καὶ τὸ ἑαυτοῦ κύρος ὡς στρατιωτικοῦ καὶ ὡς ἀρμοδίου ἐπομένως περὶ τὰ τοιαῦτα, παρεσύρθη οὐχ ἥττον εἰς κρίσεις περὶ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, ἥκιστα εὐμενεῖς καὶ μελλούσας νὰ προκαλέσωσι διαμαρτυρίας ἐν τῇ δημοκρατουμένῃ χώρᾳ, καὶ διὰ τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι ἡ ἀγαθὴ ὁργάνωσις τοῦ στρατοῦ εὐρέως ἀντικαθίστησι τὸν ἀριθμὸν ἠθέλησε νὰ ὑπαινιχθῇ ὅτι ὁ γερμανικὸς στρατὸς εἶναι κρεῖσσον τοῦ γαλλικοῦ κατηρτισμένου, καίτοι τὰ πράγματα ἀποδεικνύουσι νῦν τὸ ἀντίθετον, ὡς ἐξηγείται καὶ διὰ τῆς σπουδῆς τῶν ἐν Βερολίνῳ, τὸ μὲν ὅπως βελτιώσωσι τὴν ὑφισταμένην ὁργάνωσιν διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως αἵμα καὶ αὐξήσεως τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ δὲ ὅπως εἰσαγάγωσι τὴν διετὴ θητείαν πρὸς αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τῆς σημαίας ἀνδρῶν. Ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου ὁ κ. Καπρίβης ἐν πολλοῖς ἐμιμήθη τὸν προκάτοχον καὶ πολλὰς αὐτοῦ ἀντιγράφων φράσεις ἐκ τοῦ λόγου τῆς 6 φεβρουαρίου τοῦ 1888, ἐξεφράσθη περὶ διμετῶπου πολέμου, ἐξῆρε τὴν δύναμιν τῆς Γερμανίας, ἥτις, εἶπε, κρεῖσσον παντὸς ἐτέρου ἔθνους δύναται ν' ἀποσοβῇ τὸν πόλεμον, καὶ διεπίστωσεν ὅτι ἡ Γερμανία ὑπὸ φιλῶν περιστοιχίζεται κρατῶν. Τὸ συμπέρασμα δὲ τὸ γενικὸν τῆς ἐπὶ ὥραν καὶ ἐπέκεινα διαρκεσάσης δημηγορίας τοῦ στρατηγοῦ Καπρίβη εἶναι βεβαίως ἡ ἐμπνευσις τοῦ αἰσθήματος ὅτι αὐτὸς οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἐπὶ τῇ ἐνεστώσῃ τῶν πραγμάτων καταστάσει, ὅτι οὐδεὶς τὴν εἰρήνην νὰ διαταράξῃ ζητεῖ, καὶ ὅτι ἡ ἐν Κρονστάδῃ συναδέλφωσις Γάλλων καὶ Ρώσων οὐδὲ κατὰ σπιθαμὴν τὸν πόλεμον ἐγγύτερον κατέστησεν. Ἀτυχῶς οἱ λόγοι οὗτοι, φέροντες τὸν τύπον σχεδὸν τοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου δημάρχου καὶ τοῦ ἐν Μεδιολάνοις καὶ τείνοντες εἰς τὸ καθησυχάσαι τὴν κοινὴν γνώμην, ἀνατρέπονται ἄρδην διὰ τῆς ὑποδεικνυμένης ἀνάγκης ἐκτάκτων στρατιωτικῶν μέσων, ἡ καὶ ἀναιροῦνται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ λαλήσαντος, ὅστις ρητῶς εἶπεν ὅτι ἡ τοῦ πολέμου ἐκρηγίς εἶναι πιθανή, ἀλλ' ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ προφητεύσῃ καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐκρηγίς αὕτη νὰ ἐπέλθῃ δύναται.

Σπουδαῖαι ὡσαύτως, ὑπὸ γενικὴν πῶς ἐποψιν, εἶναι αἱ αὐστροῖταλικάι σχέσεις ἐν τῷ ρωμαϊκῷ ζητήματι, ἐν τῷ ζητήματι δηλονότι τῆς ἀπέναντι τοῦ Κυρναλίου θέσεως τοῦ Βατικανοῦ ἔνεκα τῆς Ρώμης. Ἐν τῇ αὐστριακῇ ἀντιπροσωπεΐᾳ ὁ βουλευτὴς Ζάλλιγγερ ἐπειράθη νὰ ἐπερωτήσῃ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τοῦ παπικοῦ ζητήματος καὶ ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τούτου ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀπέναντι τοῦ Κυρναλίου θέσεως τοῦ μεγάλου ποντίφηκος, τοῦ γεραιρομένου καθ' ἅπασαν μὲν τὴν Δύσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν Αὐστροίᾳ, τῇ κατ' ἐξοχὴν ταύτῃ καθολικῇ χώρᾳ τῆς Εὐρώπης, τῇ ἀείποτε τὴν φωνὴν ὑψώσῃ κατὰ τῶν ἀποπειραθέντων νὰ συλῆσωσι τὰ δίκαια τοῦ παπισμοῦ καὶ νὰ βεβηλώσωσι τὴν παπικὴν τιάναν. Ὁ κόμης Καλνόκης εἰς δεινὴν περιελθὼν θέσιν ἐνόμισε, καὶ οὐχὶ ἀδίκως, ὅτι τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἐπετέλεσε διὰ τρόπον, οὐδὲν μὲν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν προσβάλλοντος, τούναντίον δὲ ἱκανοποιούντος ἀμφοτέρων.

Τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας ὤφειλε νὰ παρακάμψῃ δύο ταῦτοχρόνως σκοπέλους τὸν τῆς ἀτομικῆς θέσεως τοῦ Πάπα, ἥτοι τὸν τῆς ἐγγυήσεως τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ δεύτερον τὸν τῶν κυριαρχικῶν ἀξιώσεων τῆς συμμάχου Ἰταλίας. Ἐὰν μὲν τὸν πρῶτον τῶν σκοπέλων τούτων παρέβλεπεν ἠθέλεν ἀσεβῆσαι κατὰ τοῦ Ποντίφηκος καὶ παρανομῆσαι ἐπομένως ἐναντι τοῦ οἰκείου μονάρχου, ὅστις καὶ τὸν τίτλον τοῦ καθολικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ φέρει διὰ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν τῷ Βατικανῷ πρωθυεράρχην, ἐὰν δὲ τὸν δεύτερον, τότε ἠθέλε παραβῇ τὰ πρὸς τὴν σύμμαχον Ἰταλίαν καθήκοντα καὶ φανῇ ὀλίγον μεριμνῶν περὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας αὐτῆς καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς πράγμασιν. Δεινὸς ἄρα ἦτο ὁ ἐπιδικασθεὶς τῷ κόμητι Καλνόκη ἀγών, ὅστις ἀπέβλεπεν εἰς τὸ συμβιβάζειν τὰ δύο ἀσυμβίβαστα πράγματι ζητήματα, τὸ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς παπωποσύνης, τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ δηλονότι τοῦ καθολικοῦ τῆς Εὐρώπης κόσμου, καὶ τὸ τῶν κυριαρχικῶν δικαίων τῆς Ἰταλίας, τῆς συμμάχου δηλονότι δυνάμεως, ἥτις χάριν τῆς τριπλῆς συμμαχίας τὴν ἑαυτῆς διεκύβευσε θέσιν πολιτικῶς τε αἵμα καὶ οἰκονομικῶς διὰ τῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν δυσαρεσκείας· ἀλλ' ὁ κόμης μετὰ τῆς ἐμπειρίας δεξιῶν κυβερνήτου παρέκαμψεν ἀμφοτέρους τοὺς σκοπέλους καὶ κατώρθωσε νὰ εὐαρεστήσῃ μὲν τῷ ἐπερωτῶντι νὰ πείσῃ δὲ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ὅτι ἡ Αὐστρία οὐδὲν κατὰ ταύτης βυσσοδομεῖ καὶ ὅτι σέβεται τὰ κυριαρχικά δικαιώματα τῆς φίλης καὶ συμμάχου δυνάμεως. Ταῦτοχρόνως ὁ κόμης Καλνόκης παρέσχε βάσιν ἐνεργείας καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Ἰταλίας, ὅστις ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Βώδιο ἀπάντησεν ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει παπικὸν ζήτημα καὶ ὅτι μᾶλλον ζητεῖται νὰ παρασταθῇ ὅτι ἡ σύμμαχος μοναρχία πειράται ν' ἀνακινήσῃ τὸ τῆς Ρώμης ζήτημα. Ἀμφοτέρων τῶν ὑπουργῶν αἱ ἐξηγήσεις εἶναι βεβαίως πειστικαὶ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν περὶ αὐτούς, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἐξεταζόμενοι δυσαρεστοῦσι τοῖς λαοῖς ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν, τῷ μὲν αὐστριακῷ, ἅτε περὶ πλείστου ποιουνένῳ τὴν θέσιν τοῦ Πάπα, τῷ δὲ ἰταλικῷ ὡς ἥκιστα εὐνοοῦντι τὴν ἀνακίνησιν τοῦ τῆς Ρώμης ζητήματος, ὅπερ ὀριστικῶς δι' αὐτὸν ἔληξεν ἀπὸ τῆς 20 σεπτεμβρίου τοῦ 1870· ἄλλως δὲ καὶ αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ὀκτωβρίου διαμαρτυρίαι καὶ διαδηλώσεις τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν παρουσίαν τῶν γάλλων προσκυνητῶν πληρέστατα ἐτεκμηρίωσαν ὅποσον τὴν καρδίαν τῶν Ἰταλῶν φιλοπατριδῶν θίγει πᾶς περὶ Ρώμης γινόμενος λόγος. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι αἱ ἐν ταῖς ἐθνικαῖς ἀντιπροσωπεΐαις τῶν δύο συμμάχων κρατῶν ἀνταλλαγεῖσαι σκέψεις καὶ ἐξηγήσεις μικρὸν πῶς συμβάλλονται εἰς τὴν καθυσχύασιν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπου ἤδη τὸ ζήτημα τῆς δούλης Ἰταλίας μέγαν προκαλεῖ πάταγον καὶ ἀποδείκνυσιν ὡς ἐξαμβλωματικὴν τὴν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν δύο τῆς μέσης Εὐρώπης αὐτοκρατοριῶν προσχώρησιν τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν δὲ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κυριωτέρων ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει ἡ ἐσωτερικὴ πάλη τῶν κυριωτέρων ἡγετῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων, οἵτινες πειρῶνται ν' ἀνασκεύασωσιν ἀλλήλους ἐν τῷ ζητήματι τῆς Ἰρλανδίας καὶ ν' ἀπορρίψωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ διαδραματιζομένοις εὐθύνην. Ἰδίᾳ ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρῆς διέπρεψεν ἐν τῷ διεξαχθέντι ἀγῶνι, ἀλλὰ τὰ

ἐπιχειρήματα αὐτοῦ ἦσαν ἐκ τῶν τετριμμένων ὅλως, καὶ δικαίως ὁ ἰσχυρότερος καὶ δεινότερος τῶν πολεμίων αὐτοῦ, ἀνασκευάζων τὸν πρωθυπουργὸν τῆς ἀνάσσης, λαλήσαντα ἐν Βιρμινγάμῃ, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου νήσου αἰτουμένη αὐτονομία οὔτε τὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν τῆς Ἀγγλίας ἐν ταῖς ἀποικίαις ἐξασθενεῖ, οὔτε ἡ αὐτονομία αὕτη περιεμφερὲς τυγχάνει τῆς ἥς ἀπολαύουσιν διοικητικῆς ἀνεξαρτησίας τὰ γερμανικὰ κράτη. Ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ὑπάρχει τὸ ζήτημα τοῦ τῆς Αἰξ ἀρχιεπισκόπου, ὅπερ προὔκალεσεν οὐκ ὀλίγον θόρυβον ἕνεκα τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐναντίον αὐτοῦ, καταδικαζομένου εἰς πρόστιμον 3000 φράγκων, τὸ τῶν ἐργατῶν, ἀποδεχομένων ἐν μέρει τὸ τῆς διαιτησίας ζήτημα καὶ πειθουμένων εἰς τὸν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποδεικνυόμενον τρόπον συμβιβασμοῦ, καὶ τὸ τῶν ἀποικίων, ὅπερ ὡσαύτως εὑρεται ἐν πλήρει ἐξομαλίσει μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ μείζονος μέρους τοῦ προὔπολογισμοῦ.

Ἐν Αὐστρίᾳ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις φαίνεται πολλῶς περιπλοκωτέρα καί, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἐμμεῖτο τὰ ἐν Γαλλίᾳ, ἅπερ, σεβόμενα τὸ σύνταγμα, πάραυτα τὴν παραίτησιν αὐτῶν προβάλλουσιν ὅταν ἀποτύχωσι καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἐτι ζητήματι, βεβαίως ἀντὶ τοῦ κόμπτος Τάαφε θὰ ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἡγεσίᾳ τοῦ αὐστριακοῦ ὑπουργείου ἕτερος ἡγέτης. Συζητούμενου τοῦ νομοσχεδίου φορολογικῶν τινῶν μέσων, ὁ κ. Πλένερ προέτεινεν ὅπως τῶν νέων τούτων δασμολογικῶν μέτρων ἀπαλλαγῶσιν οἱ μικρέμποροι καὶ οἱ μικροὶ ἐργοστασιάρχαι· ἡ κυβερνήσις ἀντέστη κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ ἡγέτου τούτου τῆς ἀριστερᾶς, ὁ δὲ κόμπς Τάαφε ἐπεβλήθη δι' ὅλου τοῦ κύρους αὐτοῦ, ὡς πρωθυπουργοῦ· ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσε καὶ ἡ τοῦ κ. Πλένερ πρότασις ἐπεληψίσθη δι' ἀρκούντως σημαντικῆς πλειονοψηφίας. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο προὔκალεσε μεγάλῃ ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως ἀκλόνητον μένει ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ καὶ ἴσως ἡ μόνη συνέπεια ἔσται μεταλλαγὴ τις προσώπων καὶ θέσεων, τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ἥτοι τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἀνταλλάσσοντος τὸ ὑπουργημα πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. Ταῦτοχρόνως καὶ αἱ ἐν ταῖς ἀντιπροσωπείαις συζητήσεις οὐ μικρὰν κέκτνται σπουδαιότητα καὶ μάλιστα ἕνεκα τῶν δηλώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ζητήσαντος ἰδιαίτεραν ἐκτακτον πίστωσιν πρὸς ἀνοργάνωσιν τοῦ ὑπάρχοντος ναυτικοῦ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν παλαιῶν θωρηκτῶν διὰ νέων. Ἐν Ἰταλίᾳ τὸ οἰκονομικὸν ἰδίᾳ ζήτημα ἐπισπᾶται τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Ρώμῃ, μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κόμπτος Καλνόκη ἐν ταῖς ἀντιπροσωπείαις περὶ τοῦ παπικοῦ ζητήματος, δηλώσεις περὶ ὧν ὁ παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσήφ ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εὐαρέστους ἔλαβεν ἐξηγήσεις καὶ ἐπέισθη ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας, λαλῶν περὶ τοῦ φαινομένου ζητήματος, εἶπεν οὐχὶ ὅτι ὑπάρχει ζήτημα ρωμαϊκόν, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι ὑπάρχει ζήτημα, ἀπαιτοῦν τὴν ἐξομάλισιν αὐτοῦ παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἰταλίας. Τὰ τοῦ βασιλείου οἰκονομικὰ ἀποτελοῦσι παράγοντα, ὃν ἀδυνατεῖ νὰ παρίδῃ ὁ ἰταλικὸς λαός, καὶ δικαίως αἱ ἐν Μοντεσιτόριο ἐξηγήσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ προκαλοῦσιν ἐνδοιασμοὺς παρ' ἅπασιν σχεδὸν τοῖς μὴ κυβερνητικοῖς κύκλοις, οἵτινες ἤλπισαν ὅτι ἡ τοῦ κ. Κρίσπη ἀντικατάστασις διὰ τοῦ κ. Ρουδίνι θὰ συνεπαγάγῃ εἰμὴ τὴν μεταβολὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦλάχιστον τὴν τροποποιήσιν τῆς οἰκονομικῆς. Προσέτι καὶ ἡ ἐν Μασσάουα δίκη τοῦ Λιδράγη ἔχει ση-

μασίαν τινά, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς γλώσσης τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες πειρῶνται νὰ δικαιολογήσωσι τὸν στρατηγὸν Βαλδισέραν, κατηγορούμενον ἐπὶ τῷ ὅτι παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν δίκην ταύτην, καὶ ἐπομένως νὰ παραστήσωσιν ὡς ἀθῶαν μὲν τὴν κυβερνήσιν ὡς ἐνόχους δὲ τοὺς ἐν Μασσάουα ἰθαγενεῖς.

Ἐν Γερμανίᾳ αἱ κοινοβουλευτικαὶ συζητήσεις, καθ' ἃς ἠκούσθη καὶ ὁ μακρὸς λόγος τοῦ ἀρχιγραμματέως, συγκεντροῦσι τὴν κυριωτέραν προσοχὴν τοῦ γερμανικοῦ δημοσίου, ἀναγκαζομένου νὰ παρίδῃ ἐν μέρει τὰς περιεδομένας φήμας περὶ οἰκονομικῆς τοῦλάχιστον προσεγγίσεως Γερμανίας καὶ Ρωσίας μετὰ τὴν διὰ Βερολίνου διέλευσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς τελευταίας ταύτης, ὡς τοῦτο εἰκάζεται ἐκ τῆς τάσεως γερμανικῶν τραπεζικῶν οἰκῶν, ζητούντων νὰ προσενέγκωσι τὴν χρηματικὴν αὐτῶν ἀρωγὴν εἰς τοὺς ρωσικοὺς σιδηροδρόμους. Ὁ τοῦ Βερολίνου καὶ τῶν λοιπῶν μεγαλοπόλεων τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντζόλερν κάτοικος μετὰ προσοχῆς παρακολουθεῖ τὰς εἰρημένας συζητήσεις, τὸ μὲν διότι ἀφορῶσιν αὗται εἰς νομοσχέδια, θίγοντα τὴν κατάστασιν τῶν ἀναπήρων καὶ λοιπῶν, τὸ δὲ διότι προμηνύουσι τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ δημοσίου διὰ νέων δαπανῶν πρὸς μερικὴν τοῦλάχιστον ἀνοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατιδίων τὴν κυριωτέραν ἐπισπᾶται προσοχὴν ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ, ἥτις τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἐνεκαίνισε διὰ τοῦ προὔπολογισμοῦ, τοῦ καταδεικνύοντος ὅτι ἀπομακρύνθη καὶ αὐθις ἡ τῆς Ἐπαγγελίας γῆ, ἥτοι ἡ τοῦ ἰσοζυγίου ἐπίτευξις, καὶ διὰ τοῦ κατηγορητηρίου τοῦ κ. Τρικούπη. Ὡσαύτως καὶ ἡ Ρουμανία ἐπισπᾶται τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ μάλιστα τῶν τριῶν συμμάχων, οἵτινες μικρὸν νὰ καθησυχάσωσιν ἐτι δύνανται ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ ἥδη μερικῇ ὑπουργικῇ τροποποιήσει· ἄλλως τε δὲ καὶ αὕτη ἡ μετὰ προσοχῆς ἀποφυγὴ πάσης ἐν τῷ βασιλικῷ λόγῳ, δι' οὗ ἡ τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἐναρξίς ἐγένετο, μνείας περὶ τῶν πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν σχέσεων τοῦ βασιλείου παρέχει ἀφορμὴν ὅπως ἐτι μᾶλλον δυσαρεστηθῶσιν οἱ ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ καὶ ἀναμνησθῶσιν ἀρχαίων πως ἡμερῶν, καθ' ἃς ὁ μακαρίτης Βρατιάνος ἐπειράτο νὰ προσδέσῃ τὴν χώραν αὐτοῦ εἰς τὸ ἄρμα τῆς εἰρημένης συμμαχίας.

Τὰ ἐν Βραζιλίᾳ ἐτράπησαν εὐνοϊκωτέραν ἐτι τροπὴν, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἀπὸ τοῦ νοεμβρίου τοῦ 1889 τὸ Ρίον Ἰανέιρον βίᾳ ἐκλίπων αὐτοκράτωρ Δὸν Πέτρος ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις πρὶν ἢ ἶδῃ τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα· ἀλλὰ τὰ ἐν Σινικῇ προσέλαβον μεγάλῃν σοβαρότητα, συνεπεία τοῦ ἐν Μογγολίᾳ κινήματος, ὅπερ, ἐὰν μὴ κατασταλῇ ταχέως, δύνата νὰ διαταράξῃ τὰ καθεστῶτα καὶ νὰ ἐπενέγκῃ σοβαρὰς μεταβολὰς μετὰ τὴν κατὰ τῶν κυριωτέρων ἐν Πεκίνῳ ἀρχόντων μάλιστα δυσαρέσκειαν τῶν πολλῶν. Τὸ κίνημα ὑποδαυλίζεται ὑπὸ πολλῶν δυσηρεστημένων μανδαρίνων, θύματα δ' αὐτοῦ πίπτουσι καὶ πολλοὶ τῶν Εὐρωπαίων, ὧν αἱ κυβερνήσεις ἐξαναγκάσθησαν εἰς νέα νὰ προβῶσι διαβήματα καὶ νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ ἡλίου καὶ ἀδελφοῦ τῆς σελήνης ἐπὶ τῶν διαδραματιζομένων. Ὁ τῆς Σινικῆς αὐτοκράτωρ, στερούμενος τῆς βοήθειας καὶ ἀρωγῆς τῶν συγγενῶν τούτων αὐτοῦ ἐν τῇ καταστολῇ τοῦ κινήματος, εἰς δυσχερῆ νὰ περιέλθῃ θέσιν δύνата.